

Samfærbfel, og at det ogsaa vilde være muligt at finde andre Skatteobjecter, hvorpaa der kunde lægges en moderat Afgift, uden derved at afstedkomme nogen Ulempe. Jeg er overbevist om, at et Skatteobject, som ofte har været bragt paa Dmtale, en Maltskat eller en Vinstkat, vilde kunne tilveiebringe en Deel af det Beløb, hvorom der er Spørgsmaal, og at en anden Deel vilde kunne tilveiebringes ved en midlertidig Forhøjelse af enkelte Toldsatser. Men, naaget jeg stiller mig paa den Maade til en Indkomststat i Almindelighed, og særlig til en Indkomststat, der kun sigter til at tilveiebringe en Statsindtægt af 1 Million om Aaret, er det dog ikke min Agt ved denne Leilighed at vilde modsætte mig det Lovforslag, der foreligger. Jeg erkjender, at det vil være i høi Grad ønskeligt at faae bragt tilstede nu, uden lang Forhaling, den Forøgelse af Statens Indtægter, hvorom der er Spørgsmaal, fordi det er min Overbeviisning, at det vil virke lammende og svækkende paa Statsgjerningen i mange Maader, naar man bestandigt skal arbejde under Trykket af, at Statens Indtægter ikke ere istand til at balancere med Statens Udgifter. Jeg erkjender, at Forholdene, som de have udviklet sig, stille saadanne Krav til den danske Stat, at man maa være betænkt paa at forøge Statens Indtægter, og jeg vil ganske vist ikke være mellem dem, der vilde tilveiebringe Balance imellem Statens Indtægter og Udgifter paa den Maade, at man nedtrykker de Krav, der efter min Formening bør stilles til os, under det naturlige Larvmaal. Da der nu ikke vil kunne være Spørgsmaal om, at man i Diebliffet, inden denne Rigsdagssessions Udløb, vil kunne være istand til at tilveiebringe det manglende Beløb paa en anden Maade end den foreslaaede, er det, som sagt, min Mening, at jeg vil stemme for et Lovforslag om en Indkomststat, som det foreligger, i den Fortrøstning, at Loven kun skal gjælde i 2 Aar, og at der i Løbet af disse 2 Aar vil blive Leilighed til mere roligt, end for Diebliffet kan skee, omhyggeligt at overveie, om det vil være at foretrække at lade denne Indkomststat vedvare ud over disse 2 Aar eller lade den afløse ved andre Indtægtskilder for Staten. Jeg gaaer altsaa, naaget jeg er en prin-

cipiel Modstander af Indkomstbestatningen, dog alligevel ind paa et Lovforslag derom for Diebliffet. Spørgsmaalet er da dette, naar man skal have en Indkomststat, om det er det Rigtige at beholde det, man har kaldt Contingentsystemet, som er bragt os fra det andet Thing, eller om det skulde være det Rigtige at vende tilbage til det, man har kaldt Procentsystemet. Jeg erkjender, at det i og for sig, efter en almindelig Betragtning af Skattens Væsen, vilde være det Naturlige, det Principrigtige, at have et Procentsystem og ikke et Contingentsystem. Det er ganske vist, at der efter Contingentsystemet ikke godt vil kunne undgaaes Uregelmæssigheder. Det er ganske vist, som det er bleven udtalt af ærede Medlemmer, at naar man har et Contingentsystem, vil der meget let fremkomme stødende Sammenligninger mellem Beboere i den ene og Beboere i den anden Commune, og man vil ikke kunne forstaae, at en Mand, der boer i en Commune, skal betale halvt eller dobbelt saa Meget som en Mand i ganske lignende Forhold i en anden Commune. Det er ganske vist Indvendinger, der kunne gjøres imod Contingentsystemet; der er Uretfærdigheder, der klæbe derved, som ikke kunne undgaaes, fordi Fordelingen imellem de enkelte Communer jo for en stor Deel beroer paa et Skjøn og for en stor Deel beroer paa Momenter, der ikke kunne siges at være usejlsomme eller rigtigt veiledende med Hensyn til den Fordeling, hvorom der er Spørgsmaal, idet de ikke fuldstændig eller correct angive Forholdet i Henseende til Skatteevnen imellem de forskjellige Communer. Men ligeoverfor disse Erindringer, som ere blevene gjorte, og ikke uden en vis Føie, imod Contingentsystemet, troer jeg dog rigtignok, at man kan fremsætte andre Betragtninger. For det Første er det dog ganske sikkert, at de Ulemper, der flyde af den Vilkaarlighed, hvormed Contingentsystemet er behæftet, efterhaanden maae tage sig, jo mere man har haft Leilighed til at undersøge, hvorvidt Fordelingen imellem de enkelte Communer, som man fra første Færd af har opstillet, har viist sig ad Erfaringens Vej at være rigtig eller ikke. Det er jo ikke først nu, at vi skulle indføre Contingentsystemet, vi have havt det tidligere. Det siges, at det har viist sig,